

عنوان مقاله:

تاملی در کیفیت و معنی محیط

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 16، شماره 71 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا رحمانی - پژوهشگر دکتری معماری. دانشگاه شهید بهشتی، تهران. ایران.

حمید ندیمی - دانشگاه شهید بهشتی، تهران. ایران.

خلاصه مقاله:

مسیر کیفیت بخشی به محیط با تلاش برای ارتقاء معنی آن گره خورده است. عوامل معناشناسانه برای ارزیابی کیفیت محیط به کار می روند و شاخص های دو تصور کیفیت و معنی دارای هم پوشانی هستند، اما تنوع زاویه دید نظریه پردازان به این دو تصور موجب شده که برخی معنی را یکی از شاخص های کیفیت برشمارند، در حالی که دیگران کیفیت را فقط برونداد وجه ظاهری معنی بخوانند. این موارد باعث ایجاد ابهام در تعیین رابطه بین وجوه این دو مفهوم شده و توافق روی آنچه بدان معنی یا کیفیت اطلاق می شود را دشوار کرده است. هدف این پژوهش، روشن کردن نقاط افتراق و اشتراک وجوه و عوامل دو تصور معنی و کیفیت و تعیین رابطه و نسبت آن دو با هم است تا بتوان در نظریه پردازی و روند نقد معماری روی این دو مفهوم پایه ای به تفاهم رسید. پژوهش با روش استدلال منطقی، چهارچوب کلی واحدی را بر اساس روند مواجهه انسان با محیط تعریف می کند که در آن، جایگاه هر یک از دو تصور معنی و کیفیت تبیین می شود. همچنین با روش تحلیل متن و کدگذاری ادبیات، وجوه شناختی محیط طبقه بندی می شود که پایه تطبیق و مقایسه وجوه این دو تصور می شود. این دو قالب، پایه ای برای جستجو و پاسخ دهی به ابهامات موجود در مورد رابطه این دو تصور خواهند شد که در نهایت به ارائه بیانیه می انجامد. در روند مواجهه با محیط، معنی در مرحله ادراک و شناخت، اما کیفیت در مرحله قضاوت و ارزیابی قرار می گیرد. آنچه به عنوان کیفیت محیط ارزشیابی می شود، ظهور بیرونی و نتیجه نهایی شناخت وجوه سه گانه معنی محیط شامل معنی عملکردی، فراعملکردی و واکنشی است. زمانی که معنی محیط در سطح واکنشی منجر به قضاوت مثبت مخاطب شده و بار عاطفی و ارزشیابانه آن به سمت خوبی میل می کند، محیط، باکیفیت یا دارای کیفیت خوب خوانده می شود.

کلمات کلیدی:

کیفیت، معنی، ادراک، شناخت، ارزیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862770>

